

dag – desværre. I Socialdemokratiet vil vi nemlig gerne give vores børnefamilier noget mere tid, og vi vil også gerne give flere valgmuligheder.

Det er lige præcis det med valgmuligheder, der er problemet med regeringens forslag. Regeringen ønsker ikke at gøre en aktiv indsats for at sikre ligeløn, regeringen ønsker ikke at sikre fædres rettigheder i barseløjemed. Dermed bliver en forlængelse af barselorloven til en forlængelse af moderens barselorlov, og det er der jo simpelt hen ikke ret meget valgfrihed ved.

Socialdemokratiet ønsker som sagt en udvidelse af barselorloven, men det skal være som en mulighed for vores børnefamilier. Mulighed og valgfrihed afhænger især af, om vi som forældre har adgang til pasningsmuligheder.

I bemærkningerne til lovforslaget forventer regeringen – som også drøftet under den sidste ordfører – en decideret besparelse på pasnings-tilbuddene ude i kommunerne, og intet sted i lovforslaget er et fortsat krav om pasningsgaranti nævnt.

Socialdemokratiet ønsker, at pasningsgarantien udvides til samtlige landets kommuner; forældre skal selvfølgelig have sikkerhed for at kunne få deres børn passet.

Sidst, men ikke mindst to angrebsflader: Med lovforslaget synes regeringen åbenbart, at der er behov for at stille forældre i ledighed ringere end forældre i beskæftigelse. Det vil vi selvfølgelig ikke være med til.

Såvel den aftalebaserede del som den retsbaserede del af orloven, altså den udskudte del af orloven, skal selvfølgelig kunne afholdes uafhængig af beskæftigelse eller ledighed, og samtidig er det selvfølgelig dybt beklageligt, at en del af den udskudte orlov kan bortfalde ved ny beskæftigelse, såfremt en ny arbejdsgiver ikke finder det interessant.

Alt i alt er der altså så mange problemer i det her lovforslag, at vi i Socialdemokratiet ikke kan stemme for.

Vi giver vor støtte til de ændringsforslag, der er fremsat fra Kristeligt Folkeparti vedrørende bibeholdelse af børnepasningsorloven, men vi kan hverken stemme ja eller nej til de ændringsforslag, der er stillet fra ministerens side. Det er alt sammen lappeløsninger på et ringe lovforslag, hvor man beder især den ene af de to forældre om at save den gren over, hvor ligestillingen endelig har fået placeret sig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristian Jensen og derefter fru Irene Simonsen for korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg er ganske enkelt rystet over at høre den socialdemokratiske ordfører, ikke så meget i det her lille sure indlæg, der lige har været, men mere i den debat, der var med Venstres ordfører lige før.

Hvad er det for en tillid eller rettere sagt mistillid til unge fædre, der ligger i Socialdemokratiet? Hvad er det for en tiltro til, at man ikke gider at prioritere sine børn, men at man skal tvinges, ved at der skal være visse uger, hvor det er forbeholdt fædrene at gå hjemme, ellers går ugerne til spilde?

Er det virkelig den tillid, Socialdemokratiet har til unge fædre, at vi ikke gider gå hjemme hos vores børn, men skal tvinges til det, ved at der skal være nogle uger, hvor Folketinget, hvor politikere, hvor vi herinde bestemmer, at i den tid skal det være fædrene, der går hjemme, og ikke, som Venstre har lagt op til, at det er en diskussion, der tages mellem mor og far om, hvordan man passer det her bedst sammen. Hvilke uger passer bedst til den ene, hvilke uger passer bedst til den anden?

Jeg er rystet over den mistillid, som Socialdemokratiet har til unge fædre.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg er noget overrasket over den vending, som venstrefløjen har taget til det her forslag, som i virkeligheden i den grad handler om ligestilling, men ligestilling i moderne perspektiv, ikke ligestilling i gammeldags vanetænkning, hvor man skal sætte folk i blokke og tvinge dem til at have sådan en lige retfærdig behandling hele tiden for mænd og kvinder. Ligestilling er jo noget, man finder ud af hjemme i familierne. Man taler faktisk, som om vi kvinder er så meget tilbagestående, at vi ikke selv kan lave aftaler med vores mænd. Jeg føler mig direkte personligt ramt.

Med hensyn til børnepasningsgarantien kan jeg kun sige, at det undrer mig, som venstrefløjen bliver ved med at lide af vanetænkning og vanetænkning og vanetænkning. Det gode, der er i det forslag her, er netop den store fleksibilitet, fleksibiliteten i, at man også kan gå på arbejde nogle timer og udskyde noget af orloven til senere, hvilket giver en helt ny mulighed for